

1. Ó, fel - sé - ges Úr, mi ke - gyes Is - te - nünk,
Mely csu - dá - la - tos a te ne - ved né - künk!
Nagy dí - cső - sé - ged ez e - gész föld - re
Ki - ter - jed és fel - hat az e - gek - re.

3. Nagy voltát ha megnézem dolgaidnak,
Melyeket a te kezeid formáltak,
Az eget, holdat, a fényes napot,
És szép renddel a sok csillagokat:

4. Csudálván mondom: micsoda az ember,
Ki tőled ennyi sok dicsőséget nyer?
De micsoda az embernek fia,
Kiről Felségednek van ily gondja?

♩: Cl. Marot – Szenci Molnár Albert (8. zsoltár) ♪: L. Bourgeois 📖: Ref. énekeskönyv – 8.

Ennél a 16. századi éneknél az akkor általános ♩ mérőütést alkalmaztuk, tehát énekléskor a ♩ egyenlő a mai „tá” értékkel (kb. másodpercenként 1 ütés), míg a ♪ „tí”-nek felel meg.